

سلسله گزارشات بررسی

حضور چین

در منطقه غرب آسیا

امارات متحده عربی

اسفند ۱۴۰۲

مرکز تحلیل
راهبردی و بین الملل

باسمه تعالی

سلسله گزارشات بررسی حضور چین در منطقه‌ی غرب آسیا - امارات متحده عربی

مقدمه

امروزه چین و امارات متحده عربی دو کشور بسیار نزدیک و دوستانی مهم برای یکدیگر تلقی می‌شوند. هرچند که عمر کشور امارات از ۵۲ سال تجاوز نمی‌کند اما دوطرف از روابط تاریخی خود که به قرن هفتم میلادی و تجارت مروارید در دوران سلسله مینگ مربوط است سخن می‌گویند. روابط راهبردی چین و امارات بر پایه منافع اقتصادی بنا شده است. و دوطرف بر این باورند که توسعه اقتصادی منجر به صلح، ثبات، رفاه و توسعه همه جانبه خواهد شد. و مهم‌تر از آن اینکه توسعه اقتصادی زمینه را برای تحقق سایر اهداف و منافع راهبردی فراهم خواهد کرد. درکنار روابط وسیع اقتصادی، روابط سیاسی و امنیتی دو کشور به‌ویژه پس از کم‌رنگ شدن حضور ایالات متحده در منطقه، به‌صورت جدی‌تر توسط دو کشور پیگیری می‌شود و روابط فرهنگی نیز به خوبی در جریان است. امارات که خود یکی از نزدیک‌ترین دولت‌ها به آمریکا محسوب می‌شود، پس از تحولات یمن و اوکراین سعی کرده تا با برقراری ارتباطات گسترده با سایر قدرت‌های بزرگ، نقش‌آفرینی گسترده‌تری در معادلات جهانی داشته باشند. روابط خوب و بسیار پیچیده اقتصادی با روسیه پس از جنگ اوکراین، و روابط عمیق با چین گواه این ادعاست.

تاریخچه روابط

از ۱۹۴۹ تا ۱۹۷۱:

در این دوره که درواقع حدفاصل شکل‌گیری دولت جمهوری خلق چین تا شکل‌گیری رسمی امارات متحده عربی بود، روابطی بین این دو سرزمین برقرار نبود. امیرنشین‌های مستقل که تحت‌الحمایه انگلستان محسوب می‌شدند، تمایلی به برقراری روابط با یکی از سرمداران کمونیسم در جهان نداشتند. و درطرف مقابل نیز دولت چین این امیرنشینان عرب را سلطنت‌های ارتجاعی و حکامی مستبد که پیرو غرب هستند می‌پنداشتند. مضاف براینکه اولویت نداشتن منطقه غرب آسیا برای چینی‌ها و تمرکز آنان بر تحولات داخلی و پیرامونی خود بر این سردی روابط دامن می‌زد.

از ۱۹۷۱ تا ۱۹۸۴:

در آغاز این دوره چین انقلاب فرهنگی مائو را پشت‌سر گذاشته بود، و با دست زدن به اصلاحاتی به‌ویژه در روابط خارجی به سمت یک سیاست خارجی عمل‌گرایانه پیش می‌رفت. در این دوران بود که اتحاد جماهیر شوروی ازسوی چین به‌عنوان یک حکومت امپریالیستی-سوسیالیستی معرفی می‌شد و اختلافات روزافزون آنان زمینه را برای بهبود روابط با آمریکا و دوستانش مهیا می‌کرد. در سال ۱۹۷۱ جمهوری خلق چین با کمک ایالات متحده کرسی عضویت دائم شورای امنیت را از تایوان پس گرفت.

همزمان در منطقه خلیج فارس با اتحاد شش امیرنشین (رأس الخیمه بعداً در ژانویه ۱۹۷۲ به آن پیوست) امارات متحده عربی به صورت رسمی اعلام شد. اولین تماس‌های غیررسمی بین چین و امارات در همین دوران انجام شد و شیخ زاید حاکم ابوظبی و بنیان‌گذار امارات با چوآن‌لای نخست‌وزیر چین تماس گرفت. اما علی‌رغم شروع خوب، روابط دو کشور تا سال‌ها رنگ و بوی جدی به خود نگرفت. چرا که از یک سو عربستان سعودی که سایر کشورهای کوچک همسایه‌اش از آن تبعیت داشتند نگاه مثبتی به چین نداشت، و از سوی دیگر دخالت چین در غائله ظفار عمان سبب شد تا روابط به گرمی پیش نرود. اما پس از برقراری روابط دیپلماتیک بین چین و عمان در ۱۹۷۸ و شروع روابط پنهانی چین با عربستان در دهه ۸۰ میلادی، سایر دولت‌های عربی منطقه نیز به سمت برقراری روابط با پکن پیش رفتند. به همین سبب روابط غیررسمی پکن و ابوظبی نیز گسترش یافت تا در سال ۱۹۸۴ روابط رسمی دیپلماتیک بین دو کشور برقرار شد.^۱

از ۱۹۸۴ تا کنون

پس از برقراری روابط رسمی، توسعه روابط رشد روزافزونی داشته است. اولین بار یانگشانگ‌کن رئیس‌جمهور چین به ابوظبی سفر کرد تا زمینه را برای گسترش روابط تجاری فراهم کند. روند گسترش همکاری‌های دو کشور در این سال‌ها رشد چشم‌گیری در تمام ابعاد داشته است. به نحوی که ارزش تجارت دوجانبه چین و امارات از آغاز دهه ۱۹۹۰ که ۲۸۷ میلیون دلار بود، طی بیست سال به بیش از ۴۲ میلیارد دلار رسید. در سال ۲۰۱۲ سطح همکاری‌های چین و امارات به سطح یک مشارکت استراتژیک ارتقا یافت تا علاوه بر توسعه مناسبات تجاری و اقتصادی، شاهد گسترش همکاری‌ها در عرصه‌های راهبردی مانند امنیت نیز باشیم. اکنون بیش از ۳۰۰ هزار نفر چینی در امارات سکونت دارند که عمده آنان فعالین اثرگذار در اقتصاد این کشور هستند. چین سفارت خود را در آوریل ۱۹۸۵ در ابوظبی و سرکنسولگری خود را در نوامبر ۱۹۸۸ در دبئی افتتاح کرده است. این در حالی است که سفارت امارات متحده عربی در ۱۹ مارس ۱۹۸۷ در پکن افتتاح شد. ابوظبی همچنین ۳ کنسولگری را در هنگ کنگ در آوریل ۲۰۰۰، در شانگهای در جولای ۲۰۰۹ و در گوانگژو در ژوئن ۲۰۱۶ تأسیس کرد.^۲

۱. مجله آسیایی تحقیقات و بررسی چند رشته‌ای (AJMRR) : بازنگری در توسعه چین، روابط با امارات متحده عربی تحت GCC – فروردین ۱۴۰۱ (آوریل ۲۰۲۲)

https://thelawbrigade.com/wp-content/uploads/03/2022/AJMRR_Ellen-Christy-Untari.pdf

۲. سایت وزارت امور خارجه امارات متحده عربی: روابط دوجانبه چین و امارات

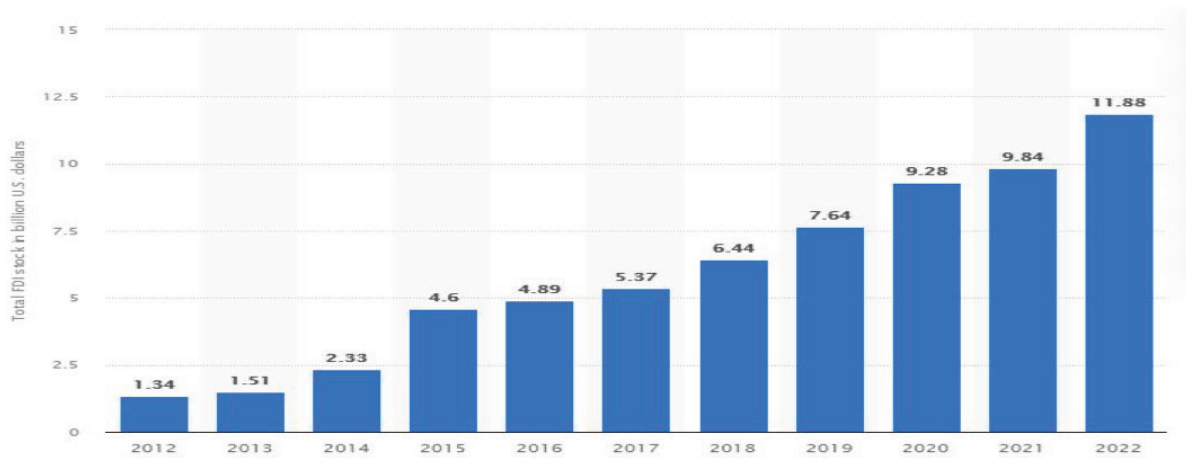
<https://www.mofa.gov.ae/en/Missions/Beijing/UAE-Relationships/Bilateral-Relationship>

همان‌طور که پیش‌تر گفته شد روند گسترش همکاری‌های دو کشور در این سال‌ها رشد چشم‌گیری در تمام ابعاد به‌ویژه ابعاد اقتصادی داشته است. حجم تجارت دوجانبه دو کشور که تا دهه ۱۹۹۰ به سیصد میلیون دلار هم نمی‌رسید، اکنون در آستانه رقم چشم‌گیر یکصد میلیارد دلاری قرار دارد. علت این رشد روزافزون تمایل هر دوطرف به رشد و توسعه، گسترش مناسبات تجاری، و درک عمیق چین و امارات از ویژگی‌ها و پتانسیل‌های طرف مقابل خود بوده است. اکنون امارات متحده عربی دومین شریک اقتصادی چین در منطقه (پس از عربستان سعودی) محسوب می‌شود، و هم‌چنین چین عنوان برترین شریک اقتصادی امارات را با دربر داشتن حدود ۱۴ درصد از کل تجارت خارجی این کشور، به خود اختصاص داده است. و پیش‌بینی می‌شود که روابط نزدیک‌تر بین دو کشور برای تقویت عملکرد امارات متحده عربی به عنوان مرکزی برای چین در منطقه و تشویق سرمایه‌گذاری، زیرا زیرساخت‌های بزرگ و پروژه‌های تولید برق در حال انجام با ابتکارات تجاری، لجستیکی و سبز مشترک جدید در امارات تکمیل خواهد شد.^۳

https://www.trademap.org/Bilateral_TS.aspx?nvpm=7%1c7%156c%7c7%784c%7c7%27c%7c%7c7%4c7%1c7%1c7%2c7%2c7%1c7%1c7%1c7%1c1

حجم سرمایه گذاری مستقیم خارجی چین در امارات متحده عربی بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۲

امارات متحده عربی از معدود کشورهایی بود که به رغم فراگیری ویروس کرونا، دچار کاهش سرمایه گذاری خارجی نشد و در سال های اخیر همواره این مورد دارای افزایش بود. به نحوی که در سال ۲۰۲۱ حجم سرمایه گذاری خارجی امارات ۲۰٫۷ میلیارد دلار یا به عبارتی دیگر چهار درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشت. اماراتی ها برای حفظ و ارتقا سرمایه گذاری های خود بیش از ۱۰۶ قرارداد مهم و راهبردی با شرکایشان امضا کرده اند، که در این میان نقش چین بسیار پررنگ تر از سایرین است.^۴ امارات و چین در راستای افزایش سرمایه گذاری های دوجانبه، در حال تهیه چارچوب های توافق برای همکاری در پروژه های متعدد هستند. دو کشور علاوه بر استفاده از کمیته بازرگانی امارات و چین برای همکاری در زمینه های لجستیک، حمل و نقل، صنعت، فناوری، هوش مصنوعی، انرژی، امنیت غذایی و همچنین آموزش کسب و کار، در نظر دارند تا همکاری های خود را در حوزه های نوآوری، انتقال فناوری، و تنوع اقتصادی نیز گسترش دهند. مشارکت اقتصادی پکن و ابوظبی درخصوص تجارت الکترونیک نیز شاهد رشد فراوانی بوده است. چین و امارات در ده سال گذشته توجه ویژه ای به سرمایه گذاری مشترک، ساخت مناطق منحصربه فرد اقتصادی صادرات محور، و ایجاد پروژه های صنعتی به ویژه از طریق بنادر هستند. هم چنین دو کشور قصد دارند تا همکاری های خود را از طریق سرمایه گذاری های مشترک در جزایر اقیانوس آرام و قاره آفریقا نیز گسترش دهند.^۵

۴. سایت وزارت اقتصاد امارات متحده عربی: امارات و چین درباره فرصت های سرمایه گذاری در بخش های جدید اقتصادی، تجارت، حمل و نقل و فناوری بحث می کنند - مرداد ۱۴۰۲ (آگوست ۲۰۲۳)
<https://www.moec.gov.ae/en/-/uae-and-china-discuss-investment-opportunities-in-new-economic-sectors-trade-transportation-technology>

۵. پایگاه china briefing: چین و امارات متحده عربی (امارات متحده عربی): چشم انداز تجارت و سرمایه گذاری دوجانبه - مرداد ۱۴۰۱ (آگوست ۲۰۲۲)
<https://www.china-briefing.com/news/china-united-arab-emirates-uae-bilateral-trade-investment-outlook/>

جایگزینی دلار

پکن و ابوظبی در ماه مارس ۲۰۲۳ برای اولین بار قرارداد گازی را به یوان منعقد کردند. در ماه مارس، شرکت ملی نفت چین CNOOC و TotalEnergies فرانسه برای اولین بار معامله LNG را به یوان انجام دادند. طبق گزارش گلوبال تایمز، این مبادله از طریق بورس نفت و گاز طبیعی شانگهای (SHPGX) انجام شد. این اقدام درکنار توجه اروپایی‌ها به استفاده از یوان برای خرید نفت می‌تواند نقطه عطفی در روابط دو کشور باشد.^۶

روابط فرهنگی

رهبران چین و امارات بر تلاش برای تقویت روابط فرهنگی مصر هستند. درهمین راستا بسیاری از نهادهای دولتی و خصوصی برای ارتقا سطح روابط فرهنگی تلاش می‌کنند. چینی‌ها و اماراتی‌ها تشخیص داده‌اند که برای تقویت بیشتر روابط، باید گام‌هایی برای به حداقل رساندن موانع فرهنگی برداشته شود. روابط رو به رشد آنها در حوزه‌های آموزشی و گردشگری احتمالاً به پیوندهای سیاسی و اقتصادی عمیق‌تر در آینده کمک خواهد کرد. روابط فرهنگی چین و امارات متحده عربی در سال‌های اخیر به اوج خود رسیده است.

در جریان امضا توافق‌نامه مشارکت راهبردی نیز توافقاتی برای همکاری در زمینه فرهنگ امضا شد که به موجب آن یک مرکز فرهنگ چینی در امارات، و یک مرکز فرهنگی اماراتی در چین تأسیس گردید. امارات طی چندسال گذشته برای جشن‌های سال نو چینی اهمیت خاصی قائل بوده و آن‌را به صورت ویژه‌ای برگزار می‌کند.^۷

در زمینه ارتباطات آموزشی که رکن مهمی در تبادلات فرهنگی محسوب می‌شود نیز دو کشور تلاش‌های بسیاری انجام داده‌اند. تبادل دانشجو به صورت قابل توجهی در حال افزایش است و میان دانشگاه‌ها و نهادهای آموزشی نیز ارتباط قوی‌ای وجود دارد. هم‌چنین برای رفع موانع‌زبانی دو کشور نیز تلاش‌های بسیاری انجام شده است. امروزه در دانشگاه نیویورک ابوظبی آموزش زبان چینی، فلسفه چینی، و تاریخ و فرهنگ چینی تدریس می‌شود، و حضور دانشجویان چینی در امارات نیز رشد چشم‌گیری داشته است. در سال ۲۰۱۰ مدرسه ابتدایی المشریف با آموزش چینی با حمایت محمدبن‌زاید در ابوظبی افتتاح شد. هم‌چنین مؤسسه کنفوسیوس بازوی فرهنگی حاکمیت چین نیز اولین شعبه خود در منطقه خلیج فارس را در سال ۲۰۱۱ در دانشگاه دبی افتتاح کرد. این مؤسسه به طیف‌های گسترده‌ای در جامعه اماراتی آموزش‌های خود را ارائه کرده است. دانشگاه مطالعات خارجی پکن (BFSU) نیز از سال ۱۹۹۴ با مشارکت دولت امارات دوره‌های زبان عربی را در چین راه‌اندازی کرده است. طی سال‌های اخیر به دلیل افزایش همکاری‌های چین با کشورهای عربی، تمایل به یادگیری زبان عربی افزایش یافته است.

۶. firstpost، دلار کاهش یافت: چگونه اولین معامله گاز چین و امارات به یوان ضربه بزرگی به آمریکا است - فروردین ۱۴۰۲ (آوریل ۲۰۲۳).

<https://www.firstpost.com/explainers/dollar-dumped-how-the-first-china-uae-gas-deal-in-yuan-is-a-big-blow-to-us-12423192.html>

۷. سایت وزارت امورخارجہ امارات متحده عربی: همکاری فرهنگی

<https://www.mofa.gov.ae/en/Missions/Beijing/UAE-Relationships/Cultural-Cooperation>

در سال ۲۰۰۹، اداره فرهنگ و میراث ابوظبی (ADACH) و وزارت فرهنگ چین یادداشت تفاهمی امضا کردند که دیپلماسی و گفت‌وگوی فرهنگی را تشویق کرد و نقطه اوج جدیدی را در روابط فرهنگی بین دو کشور رقم زد. سال بعد، امارات متحده عربی در نمایشگاه جهانی ۲۰۱۰ به میزبانی شانگهای شرکت کرد، که به گفته یکی از مقامات اماراتی، "فرصت‌های بسیار خوبی را برای شرکت‌ها در امارات و چین فراهم کرد تا یکدیگر را بهتر بشناسند و فرصت‌های مشارکت را کشف کنند. همچنین کنفرانسی توسط دو کشور به طور ویژه برای تقویت روابط فرهنگی پکن و ابوظبی برگزار شد.

افزایش سفر و گردشگری

برای تسهیل گسترش روابط فرهنگی و آموزشی، رهبران به دنبال تسهیل سفر بین چین و امارات بوده‌اند. شرکت‌های هواپیمایی مستقر در خلیج فارس، از جمله امارات، شرکت هواپیمایی ملی امارات، تعداد پروازهای خود را به و از چین افزایش داده‌اند. در واقع، یکی از خطوط هوایی امارات متحده عربی، ایر عربیا، اخیراً سه بار در هفته پروازهای بدون توقف را بین شارجه و ارومچی، مرکز استان سین کیانگ و خانه اقلیت مسلمان اویغور این کشور راه اندازی کرده است. در سال ۲۰۰۹، اداره گردشگری ابوظبی (ADTA) دفتری را در پکن به منظور ترویج گردشگری در امارات افتتاح کرد.^۸

بنادر

چین به عنوان بخشی از توسعه پروژه‌های ابتکار «یک کمربند یک راه» در حال همکاری با کویت، امارات متحده عربی، عربستان سعودی، عمان و ایران است. موسسه مشاوره بوستون کانسالتینگ گروپ در آمریکا برآورد کرده است که در سال ۲۰۱۸ خاورمیانه مجموعاً یک‌پنجم از کل تجارت دریایی جهان را در اختیار داشته است.^۹ ارزش کالاهایی که در بنادر خاورمیانه مبادله می‌شود براساس این گزارش معادل ۳ درصد از کل تولید ناخالص جهان است. براساس گزارش بوستون کانسالتینگ گروپ سرمایه‌گذاری در بنادر شرق مدیترانه، خلیج فارس، دریای عمان و دریای سرخ به شکل چشمگیری افزایش یافته است. براساس این گزارش بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶، معادل ۱۶ میلیون کانتینر ۲۰ فوتی به ظرفیت بنادر منطقه اضافه شده است که معادل ۷ درصد رشد در سال است. این رقم در طول سال‌های اخیر با شدت بیشتری ادامه پیدا کرده است.

۸. موسسه خاورمیانه MEI : چین و امارات: افق‌های فرهنگی جدید - فروردین ۱۳۹۴ (مارس ۲۰۱۵)

<https://www.mei.edu/publications/china-and-uae-new-cultural-horizons>

۹. موسسه مشاوره بوستون کانسالتینگ گروپ: آیا بنادر خاورمیانه به موفقیت خود ادامه خواهند داد؟ - تیر ۱۳۹۷ (جولای ۲۰۱۸)

<https://www.bcg.com/publications/2018/will-middle-eastern-ports-continue-succeed>

بندر ملك عبدالله در سواحل دریای سرخ عربستان سعودی، بندر جبل علی، در سواحل خلیج فارس امارت دبی در امارات متحده عربی، بندر زاید، در سواحل خلیج فارس امارت ابوظبی در امارات متحده عربی، بندر اسلامی جدّه، در سواحل دریای سرخ عربستان سعودی، بندر حمد، در سواحل خلیج فارس قطر، بندر خلیفه در سواحل خلیج فارس امارت ابوظبی در امارات متحده عربی، بندر شهید رجایی در سواحل خلیج فارس ایران و بنادر صحار و صلاله در سواحل عمان با دریای عمان، از بزرگترین بنادر منطقه هستند که در میان ۱۰۰ بندر بزرگ جهان قرار دارند. سرمایه گذاری برای ساخت بنادر جدید از جمله بندر کبیر فاو در عراق و بندر مبارك الكبير در کویت، قرار است به ابرپروژه‌های بندری منطقه اضافه کند. بنادر خاورمیانه از لحاظ کیفیت هم در سطح جهان کم‌نظیر است. درحالی که بندر جبل علی در دبی قصد دارد تا سال ۲۰۳۰ به بزرگ‌ترین بندر کانتینری جهان تبدیل شود، براساس شاخص عملکرد بندرهای کانتینری (CPPI) که توسط بانک جهانی منتشر شده است، سال ۲۰۲۱ چهار بندر خاورمیانه در میان ۵ بندر برتر جهان از لحاظ عملکرد قرار داشتند.^{۱۰} بنادر ملك عبدالله عربستان، صلاله در عمان، حمد در قطر و خلیفه در امارات متحده عربی، چهار بندر عربی خاورمیانه در میان ۵ بندر برتر جهان بودند و بندر اسلامی جدّه هم در رده هشتم این فهرست قرار داشت. امارات متحده عربی در طول دو دهه گذشته توانسته است جایگاه خود را به عنوان مرکز تجارت دریایی منطقه تثبیت کند. بندر جبل علی در دبی، در حال حاضر پرترافیک‌ترین بندر منطقه و یکی از ۱۰ بندر کانتینری پرترافیک جهان محسوب می‌شود. موفقیت بندر جبل علی یکی از عواملی بود که به رقابت در منطقه برای توسعه بنادر تجاری دامن زد. شرکت دی‌پی ورلد (DP WORLD)، بهره‌بردار چند ملیتی بندر جبل علی در دبی قصد دارد با توسعه این بندر آن را به بزرگ‌ترین بندر کانتینری جهان بدل کند و از بنادر شانگهای و سنگاپور هم پیشی بگیرد. قرار است این بندر با رساندن اسکله‌ها به ۶۷ اسکله، ظرفیت خود را به ۵۰ میلیون کانتینر ۲۰ فوتی در سال افزایش دهد. اما جبل علی چه در میان کشورهای منطقه و چه حتی درون امارات متحده عربی با رقابت سنگینی مواجه است. امارات متحده عربی در امارت شارجه بندر خور فکان را دارد که در کنار بندر فجیره تنها بنادر این کشور آن سوي تنگه هرمز محسوب می‌شوند. خور فکان با ظرفیت ۳.۵ میلیون کانتینر ۲۰ فوتی در سال از جمله بنادر مهم امارات است. امارت ابوظبی در حال توسعه زیرساخت‌های بندری خود برای رقابت با امارت دبی است. این امارت که بندر چندمنظوره زاید را در اختیار داشت، با تأسیس بندر کانتینری خلیفه در سال ۲۰۱۲ کلیه کشتی‌های کانتینری را به بندر جدید منتقل کرد. هر چند ظرفیت کنونی بندر خلیفه چندان در حال حاضر با بندر جبل علی قابل مقایسه نیست، اما با تکمیل این پروژه قرار است تا سال ۲۰۳۰ ظرفیت این بندر به ۱۵ میلیون کانتینر ۲۰ فوتی و ۳۵ میلیون تن بار فله در سال برسد. براساس آمار بانک جهانی ترافیک کانتینری بنادر امارات متحده عربی در طول سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ مجموعاً به معادل ۲۸۰ میلیون کانتینر ۲۰ فوتی رسیده است که نزدیک به ۳ برابر نزدیک‌ترین رقیب در منطقه، یعنی عربستان سعودی است.^{۱۱}

۱۰. مؤسسه خاورمیانه MEI : چین و امارات: افق‌های فرهنگی جدید - فروردین ۱۳۹۴ (مارس ۲۰۱۵)

<https://www.mei.edu/publications/china-and-uae-new-cultural-horizons>

۱۱. موسسه مشاوره بوستون کانسالتینگ گروپ: آیا بنادر خاورمیانه به موفقیت خود ادامه خواهند داد؟ - تیر ۱۳۹۷ (جولای ۲۰۱۸)

<https://www.bcg.com/publications/2018/will-middle-eastern-ports-continue-succeed>

بندر جبل علی کانون تبادلات بازرگانی منطقه

بندر جبل علی یکی از شاخص ترین و بنادر ترانزیتی جهان به شمار می رود و بزرگترین بندر دریایی در خاورمیانه است و به عنوان قطبی در شبکه تجارت جهانی طبقه بندی می شود که بازارهای شرقی و غربی را به هم پیوند می دهد. این بندر بیش از ۶۵ بندر و پایانه دریایی در شش قاره جهان را زیر پوشش خود دارد و به ۳۴۰ بندر در سراسر دنیا متصل و دارای ۲۳ اسکله و ۷۸ جرثقیل برای تامین نیازهای بزرگترین کشتی های کانتینری در جهان و بهترین بندر دریایی در خاورمیانه رتبه بندی شده است. منطقه جبل علی با مرکز شهر دبی حدود ۳۰ کیلومتر فاصله دارد طبق آخرین آمار منتشره این بندر سالانه ۳۰۵ میلیارد درهم ۸۳ میلیارد دلار درآمد تولید کرده که ۳۳ درصد از تولید ناخالص داخلی امارت دبی در سال ۲۰۱۷ و ۷/۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی امارات را تامین کرده است. بندر و منطقه آزاد تجاری جبل علی با بیش از ۵۰۰۰ شرکت بین المللی و امکاناتی که در خدمت کشتی ها و جریان تجارت جهانی است، نقش برجسته ای در اقتصاد منطقه و امارات متحده عربی دارد. این بندر و منطقه آزاد تجاری آن شامل حدود ۲۱۰ کارخانه و شرکت متعلق به بیش از ۱۳۰ کشور جهان است که عربستان سعودی و کویت سهم بیشتری در آن دارند. این بندر دارای یک منطقه آزاد صنعتی و کارخانه دو بال به عنوان یکی از بزرگترین کارخانه های آلومینیوم در خاورمیانه را در خود جای داده است. منطقه صنعتی در جبل علی با عدم محدودیت در عرصه های بین المللی، معافیت های مالیاتی برای شرکت ها، معافیت مالیاتی بر درآمدهای شخصی و حداقل سرمایه مورد نیاز برای برپایی کسب و کار شناخته می شود. دولت امارات متحده عربی از کالاهای تولید شده در جبل علی داری عوارض گمرکی نمی گیرد و خرید و گشت و گذار در آن منطقه به راحتی و به سرعت امکان پذیر است. مقامات اماراتی علاوه بر عدم محدودیت ورود بازرگانان به بازار محدودیتی برای شرکت ها و کارخانه های فعال در جبل علی در مورد استخدام کارگران ایجاد نمی کنند همچنین محصولات و کالاهای جبل علی به قیمت های ارزان مشهور هستند.

بندر خور فکان - واقع در شارجه

در ساحل شرقی کشور، در امارت شارجه واقع شده است. این بندر در جزیره ای دست ساز واقع شده است و مساحتی بالغ بر دو کیلومتر مربع را در بر می گیرد. بندر خور فکان یک بندر ژرف آب است و می تواند شناورهای بزرگ را در خود جای دهد. این بندر می تواند سالانه بیش از پنج میلیون کانتینر را جابجا کند. بندر خور فکان مجهز به آخرین فناوری ها و امکانات است. این بندر دارای یک ترمینال کانتینری اختصاصی است که بزرگترین در منطقه است. ترمینال مجهز به جرثقیل های مدرن و سایر تجهیزات حمل و نقل است. این بندر همچنین دارای یک پایانه نفتی اختصاصی است. این توسط یک خط راه آهن اختصاصی ارائه می شود و به شبکه جاده ای امارات متحده عربی متصل است. بندر خور فکان یکی از بنادر پیشرو در منطقه است.

بندر خلیفه - واقع در ابوظبی

بندر خلیفه بزرگترین و عمیق ترین بندر امارات متحده عربی است. این منطقه صنعتی در شمال ابوظبی است. بندر ابوظبی این بندر را اداره می کند. این بندر اولین بندر نیمه خودکار در خاورمیانه است و شلوغ ترین بندر امارات است. بندر خلیفه در دسامبر ۲۰۱۲ توسط خلیفه بن زاید آل نهیان رئیس جمهور امارات افتتاح شد. این بندر برای پذیرایی از بزرگترین کشتی های کانتینری جهان طراحی شده است و می تواند ۱۵ میلیون TEU (واحد معادل بیست فوت) را در سال جابه جا کند. بندر خلیفه بخش مهمی از برنامه های ابوظبی برای تنوع بخشیدن به اقتصاد خود به دور از نفت و گاز است. انتظار می رود این بندر به تولید ناخالص داخلی امارات کمک کند و هزاران شغل ایجاد کند. بندر خلیفه یکی از پیشرفته ترین بنادر جهان از نظر فناوری است. تیمی از روبات ها ترمینال کانتینری کاملاً خودکار خود را اداره می کنند. این بندر همچنین دارای یک جرثقیل کشتی به ساحل پیشرفته و یک سیستم ردیابی پیچیده است که می تواند موقعیت هر کانتینر را در بندر نظارت کند. بندر خلیفه یک دروازه ضروری برای تجارت بین بنادر امارات و سایر نقاط جهان است.

بندر فجیره

فجیره با مساحتی در حدود هزار و ۱۶۵ کیلومترمربع و جمعیتی بالغ بر ۱۳۰ هزار نفر، یکی از هفت امیرنشین امارات متحده عربی است؛ این منطقه از سمت غرب به شارجه و رأس الخیمه، از جنوب به کلبا و از شرق به دریای عمان محدود می شود. بندر فجیره، تنها بندر نفتی و صنعتی کشور امارات در حاشیه دریای عمان است؛ چند سال قبل بود که اماراتی ها یک خط لوله انتقال نفت به طول ۳۷۰ کیلومتر از ابوظبی به این بندر کشیدند تا به زعم خودشان تنگه هرمز را دور بزنند. این بندر یکی از استراتژیک ترین بنادر جهان است و به عنوان یک مرکز برای حمل و نقل کشتی در خاورمیانه عمل می کند. این بندر یک نقطه ترانزیت قابل توجه برای نفت خام و محصولات پالایش شده است. این بندر دارای یک بندر آب عمیق است و می تواند کشتی های بزرگ را در خود جای دهد. این بندر همچنین به یک مرکز حمل و نقل بار مدرن مجهز شده است. این بندر می تواند حدود ۱۰۰ میلیون تن بار در سال جابه جا کند. این بندر محموله های زیادی از جمله کانتینر، فله، محموله عمومی و وسایل نقلیه را انجام می دهد. این بندر همچنین دارای یک تسهیلات اختصاصی برای جابجایی محموله Ro-Ro (Roll-on/Roll-off) است. بندر فجیره سهم قابل توجهی در اقتصاد امارات متحده عربی دارد. این بندر هزاران نفر را استخدام می کند. این بندر همچنین نقش حیاتی در انتقال نفت خام و فرآورده های پالایش شده از خاورمیانه به سایر نقاط جهان دارد. روزانه ۵٫۵ میلیون بشکه نفت از طریق خط لوله عظیم نفت خام ابوظبی که برای دور زدن تنگه هرمز ساخته شده و میدان حبشان در امارت ابوظبی را به فجیره متصل می کند، جریان می یابد. امارات متحده عربی با همکاری دولت محلی امارت فجیره ظرفیت ذخیره سازی نفت در بندر امارات را حداقل ۲۲ میلیون بشکه از طریق شرکت های ملی مانند ADNOC و Borouge افزایش می دهد.

گسترش ظرفیت ذخیره‌سازی نفت فجیره تا حدودی از تهدیدات ایران برای بستن تنگه هرمز که یک پنجم سوخت و فرآورده‌های نفتی جهان از آن عبور می‌کند محافظت می‌کند. بندر فجیره برای اولین بار در اوایل دهه ۱۹۲۰ تأسیس شد. از آن زمان تاکنون چندین پروژه توسعه را پشت سر گذاشته است. در دهه ۱۹۷۰، این بندر به یک پایانه نفتی گسترش یافت. در دهه ۱۹۹۰، این بندر دوباره گسترش یافت و یک ترمینال کانتینری را در بر گرفت. بندر فجیره در حال حاضر در حال انجام پروژه‌های توسعه دیگری است.

ویژگی‌های مهم بندر فجیره عبارتند از:

- دیوار اسکله به طول ۱۰۰۰ متر
- متراژ ۳۰۰۰۰۰ متر مربع با پیش نویس ۱۸ متر در کنار
- فضاهای ذخیره‌سازی سرپوشیده و انبارهای بسته گسترده
- ۶ RTG و دو جرثقیل جدید STS Post-Panamax
- جرثقیل‌های متحرک بندرگاهی با ظرفیت‌های ۱۰۰ و ۱۵۰ تن برای حمل بارهای بزرگ
- خدمات ارزش افزوده شامل تسهیلاتی برای تعمیر و نظافت ظروف است.
- تا ۱۰۰۰ تن ظرفیت باربری برای محموله‌های بزرگ در تاسیسات اسکله و محوطه^{۱۲}

فرودگاه‌های امارات

فرودگاه‌های باری در امارات متحده عربی از شلوغ‌ترین و مهم‌ترین فرودگاه‌های جهان هستند. آنها نقشی حیاتی در اقتصاد کشور دارند و بخش مهمی از زیرساخت‌های لجستیکی و حمل‌ونقل هستند. امارات دارای دو مورد از شلوغ‌ترین فرودگاه‌های باری جهان، یعنی فرودگاه بین‌المللی دبی و فرودگاه بین‌المللی ابوظبی است. این فرودگاه‌ها حجم وسیعی از محموله‌های هوایی را انجام می‌دهند که مقصد آن بازارهای خاورمیانه، آفریقا و آسیا است. فرودگاه‌های باری در امارات متحده عربی به خوبی برای رسیدگی به حجم زیادی از محموله‌های دریافتی خود مجهز هستند. آنها امکانات و زیرساخت‌های مدرنی دارند و می‌توانند میزبان انواع مختلفی از هواپیماها باشند. فرودگاه‌ها سهم قابل توجهی در تولید ناخالص داخلی کشور دارند.

۱۲. شرکت حمل و نقل امارات متحده عربی: نمای کلی بندر فجیره - شهریور ۱۴۰۱ (سپتامبر ۲۰۲۲)

<https://dfreight.org/blog/port-of-fujairah-a-comprehensive-overview/#:~:text=The%20Port%20of%20Fujairah%20is%20a%20significant%20contributor%20to%20the,the%20rest%20of%20the%20world>

فرودگاه بین المللی دبی

فرودگاه بین المللی دبی (DXB) یکی از فرودگاه های پیشرو در جهان برای حمل و نقل کانتینری بار بین المللی و همچنین یکی از بنادر برجسته امارات است.

موفقیت DXB در مدیریت ترافیک کانتینر بار به چند عامل بستگی دارد:

- این فرودگاه از نظر استراتژیک در خاورمیانه و در تقاطع اروپا، آفریقا و آسیا قرار دارد. این آن را به یک مرکز ایده آل برای اتصال این مناطق مختلف تبدیل می کند.
- DXB دارای یک زمین بزرگ است و می تواند بسیاری از جابجایی هواپیما را انجام دهد.
- ارتباط قوی با صنعت کشتیرانی دارد. این فرودگاه دارای ترمینال باری اختصاصی است که چندین شرکت بزرگ کشتیرانی از آن استفاده می کنند. این امکان را برای جریان روان و کارآمد کانتینرهای بار از طریق فرودگاه فراهم می کند.
- این فرودگاه دارای زیرساخت های توسعه یافته، خط راه آهن باری اختصاصی و امکانات ذخیره سازی بسیاری است. این تضمین می کند که می توانید به سرعت و کارآمد کانتینرهای بار را از طریق فرودگاه جابجا کنید.
- موفقیت DXB در مدیریت ترافیک کانتینر بار ناشی از موقعیت استراتژیک، مساحت زمین بزرگ، روابط قوی با صنعت حمل و نقل، زیرساخت های توسعه یافته و تعهد به کیفیت و خدمات مشتری است.

فرودگاه بین المللی ابوظبی

فرودگاه بین المللی ابوظبی (AUH) شلوغ ترین فرودگاه امارات متحده عربی (امارات متحده عربی) است که در پایتخت شهر ابوظبی واقع شده است. AUH یک مرکز مهم برای حمل و نقل مسافر و کالا در خاورمیانه است. این فرودگاه خانه بیش از ۸۰ شرکت هواپیمایی از جمله هواپیمایی اتحاد، شرکت هواپیمایی ملی امارات است. این فرودگاه دارای یک ترمینال باربری اختصاصی است که بیش از ۳۰ شرکت هواپیمایی باربری از آن استفاده می کنند. پایانه بار مجهز به آخرین تکنولوژی و تجهیزات حمل و نقل است و می تواند روزانه تا ۱۰۰۰ تن بار را جابجا کند. این فرودگاه همچنین دارای یک منطقه آزاد است که به مشاغل ۱۰۰٪ مالکیت خارجی و وضعیت معاف از مالیات را ارائه می دهد. منطقه آزاد خانه بیش از ۵۰۰ شرکت از جمله بسیاری از حمل و نقل بین المللی و ارائه دهندگان تدارکات است. AUH یک مرکز اساسی برای صنعت حمل و نقل جهانی است و نقشی حیاتی در بنادر و اقتصاد امارات دارد. موقعیت استراتژیک فرودگاه، زیرساخت های مدرن و روش های جابجایی کارآمد آن را به دروازه ای ایده آل برای حمل و نقل محموله به و از خاورمیانه تبدیل کرده است.

فرودگاه بین‌المللی شارجه

فرودگاه بین‌المللی شارجه سومین فرودگاه شلوغ امارات متحده عربی است که پس از توسعه در دهه ۱۹۷۰ در ۳۱ دسامبر ۱۹۷۶ افتتاح شد. در زمینی به مساحت ۱۵۲۰۰۰۰ متر مربع پراکنده شده است. این فرودگاه دقیقاً خارج از شهر شارجه، در شمال امارات امارات واقع شده است. این موقعیت به فرودگاه اجازه می‌دهد تا به عنوان دروازه ای به بقیه کشور و منطقه GCC خدمت کند. این فرودگاه تنها در فاصله کوتاهی از بندر جبل علی، بزرگترین بندر مصنوعی جهان است. این فرودگاه دارای دو باند اصلی و یک باند باری اختصاصی است. این فرودگاه می‌تواند بسیاری از هواپیماها را جابجا کند، از جت‌های خصوصی کوچک گرفته تا بزرگترین هواپیماهای باری. دارای مدرن‌ترین امکانات حمل و نقل محموله است. این مرکز مجهز به آخرین فناوری از جمله دستگاه‌های اشعه ایکس و تسمه نقاله است. این مرکز همچنین می‌تواند طیف گسترده‌ای از محموله‌ها از جمله کالاهای فاسد شدنی را ذخیره و توزیع کند. این فرودگاه همچنین دارای یک تیم اختصاصی از مأموران گمرکی است که مسئولیت ترخیص کلیه کالاهای وارداتی را بر عهده دارند. این تیم می‌تواند طیف گسترده‌ای از کالاهای، از جمله محموله‌های خطرناک و حساس را ترخیص کند. مانند برخی از بنادر دیگر امارات، این فرودگاه همچنین دارای یک منطقه آزاد تجاری است که تعدادی از شرکت‌های لجستیکی و تولیدی را به خود جذب کرده است.^{۱۳}

اهمیت بنادر و فرودگاه‌های اماراتی برای چین

- چین در ۱۰۱ پروژه بندری خارج از کشور در قالب مالکیت، سرمایه‌گذاری، توسعه و غیره حضور دارد که می‌تواند کاربرد تجاری یا نظامی داشته باشد.
- قابلیت‌های تولیدی چین و چشم‌انداز صنعتی متنوع امکان ارسال طیف گسترده‌ای از محصولات را به جبل علی می‌دهد و این نشان دهنده بخش‌های مختلف اقتصاد جهانی است. بهترین محصولات برای حمل و نقل از چین به جبل علی اغلب با تقاضای بازار، مقرون به صرفه بودن و انطباق نظارتی مطابقت دارد.^{۱۴}
- قطعات الکترونیک، منسوجات، ماشین‌آلات و قطعات خودرو به دلیل تقاضای زیاد و سودآوری، معمولاً از بهترین محصولات حمل و نقل در نظر گرفته می‌شوند.
- به عنوان سومین مرکز بزرگ صادرات مجدد در جهان پس از سنگاپور و هنگ کنگ، تقریباً ۶۰ درصد از تجارت چین از منطقه آزاد جبل علی دبی، بزرگترین منطقه آزاد جهان و بندر جبل علی برای صادرات مجدد عبور می‌کند.^{۱۵}

۱۳. شرکت حمل و نقل امارات متحده عربی: نمای کلی بنادر عمده امارات متحده عربی - خرداد ۱۴۰۱ (ژوئن ۲۰۲۲)

<https://dfreight.org/blog/major-uae-ports-a-comprehensive-guide>

۱۴. سایت hipofly: نگاهی به محصولات پیشرو برای حمل و نقل از چین به جبل علی

<https://www.hipofly.com/an-insight-into-leading-products-for-shipping-from-china-to-jebel-ali/>

۱۵. شرکت حمل و نقل امارات متحده عربی: چرا دبی یک مرکز اصلی حمل و نقل است؟

<https://dfreight.org/blog/why-is-dubai-a-major-shipping-hub-in-the-world/>

- تقریباً ۶۰ درصد از شرکتهای چینی که در جبل علی حضور دارند، از جمله شرکت ملی نفتی چین CNPC و شرکت تابعه آن پتروچینا، و همچنین گروه Sinopec و اولین شرکت ذکر شده Sinochem International، در بخش نفت و گاز
- در امارات متحده عربی (امارات متحده عربی)، چین چندین تأسیسات در بندر خلیفه و همچنین یک خط لوله نفتی که تا بندر فجیره امتداد دارد، ساخت است. هدف از ساخت این لوله دور زدن تنگه هرمز و فرار از تهدیدات آن است که بسیار برای چین راهبردی است.
- یکی از شرکت های تابعه غول کشتیرانی COSCO در سال ۲۰۱۶ یک قرارداد ۷۳۸ میلیون دلاری برای ساخت ترمینال کانتینری در بندر خلیفه امضا کرد. این سرمایه گذاری شامل یک قرارداد ۳۵ ساله است که در آن چین حقوق انحصاری طراحی، ساخت و مدیریت ترمینال را دارد.
- شرکت مهندسی بندرگاه چین (CHEC) در مناقصه ای برای ساخت یک محوطه کانتینری جدید به مساحت ۷۰۰۰۰ متر مربع و ۳۶ ساختمان پشتیبانی در بندر برنده شد.
- فعالیت های چین در امارات فراتر از سرمایه گذاری است. در ژانویه ۲۰۲۰، یک گروه عملیاتی نیروی دریایی PLA با سه کشتی به مدت پنج روز در بندر خلیفه توقف کرد
- این بندر با ظرفیت ذخیره سازی بالای خود و عدم نیاز به تنگه هرمز (با توجه به خط لوله ای که گفته شد) از اهمیت بالایی برای چینی ها برخوردار است.
- در سال ۲۰۲۱، زمانی که سازمان های اطلاعاتی ایالات متحده چین را به شروع مخفیانه ساخت تأسیسات نظامی در بندر متهم کردند، بندر خلیفه و فجیره در مرکز جنجال قرار گرفتند. گزارش ها حاکی از آن است که واشنگتن به مقامات اماراتی در مورد فعالیت های چین هشدار داده و به نظر می رسد که چین کار بر روی تأسیسات مورد نظر را متوقف کرده است. اما شواهد جدیدی مبنی بر ادامه ساخت تأسیسات نظامی در آنها وجود دارد.

انرژی

نفت و گاز

امارات متحده عربی یکی از کشورهای مهم نفتی در جهان است. این کشور دارای ذخایر نفتی قابل توجهی است و تولید روزانه آن حدود ۳ میلیون و ۱۶۸ هزار بشکه است. شرکت های نفتی امارات نقش مهمی در اقتصاد این کشور ایفا می کنند و به عنوان یکی از بزرگترین کارفرمایان در این کشور شناخته می شود. اولین نفت خام اماراتی در میدان ام شیف در ابوظبی در سال ۱۹۵۸ پس از چندین تلاش ناموفق توسط رهبری منطقه که در ابتدا به غربی ها برای حفاری برای آب نزدیک شده بود، مورد حمله قرار گرفت. این میدان تا سال ۱۹۶۲ شروع به تولید نفت برای مصرف کرد.

امارات متحده عربی دارای چندین شرکت نفتی است که در زمینه های مختلف فعالیت می کنند. برخی از مهمترین شرکت های نفتی امارات عبارتند از:

- شرکت ملی نفت ابوظبی (ADNOC): به گزارش UAE فارسی، شرکت ملی نفت ابوظبی (ADNOC) شرکت نفت دولتی امارات متحده عربی و دوازدهمین شرکت بزرگ نفتی جهان از نظر تولید است. این شرکت در سال ۱۹۷۱ تأسیس شد و در سال ۱۹۸۸ بازسازی شد. ظرفیت تولید نفت بیش از ۴ میلیون بشکه در روز است و قصد دارد تا سال ۲۰۳۰ به ۵ میلیون بشکه در روز افزایش یابد. این شرکت بزرگترین شرکت نفتی امارات متحده عربی و عضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) از سال ۱۹۶۷ است.
- شرکت ملی نفت امارات (ENOC): به گزارش UAE فارسی، شرکت ملی نفت امارات (ENOC) یکی دیگر از شرکت های کاملاً متعلق به دولت دبی است که در سال ۱۹۹۳ تأسیس شد. این شرکت در سراسر بخش انرژی از اکتشاف و تولید گرفته تا پالایش و خرده فروشی فعالیت می کند. اولین پالایشگاه نفت خود را در سال ۱۹۹۹ افتتاح کرد که ۱۲۰۰۰۰ بشکه در روز تولید کرد و حدود ۱.۵ میلیارد درهم هزینه داشت.
- شرکت ملی نفت شارجه (SNOC): این شرکت مسئول استخراج، تولید، و پالایش نفت و گاز در شارجه است.
- شرکت ملی نفت راس الخیمه (RNOC): این شرکت مسئول استخراج، تولید، و پالایش نفت و گاز در راس الخیمه است.
- شرکت ملی انرژی ابوظبی (ADNOC Energy): این شرکت مسئولیت توسعه میدان های نفتی و گازی جدید در ابوظبی را بر عهده دارد.
- شرکت ملی حفاری امارات (ENEC): این شرکت مسئولیت حفاری و خدمات سرچاهی در امارات را بر عهده دارد.
- شرکت ملی پالایش و پخش امارات (Emaratization): این شرکت مسئولیت پالایش و توزیع نفت و فرآورده های نفتی در امارات را بر عهده دارد.

علاوه بر این شرکت ها، چندین شرکت خصوصی نیز در زمینه نفت و گاز در امارات فعالیت می کنند. این کشور به دنبال خودکفایی در تامین گاز تا سال ۲۰۳۰ است. امارات در حال حاضر گاز طبیعی را از قطر از طریق خط لوله دلفین برای تامین نیروگاه ها و نیروگاه های آب شیرین کن وارد می کند. بخش نفت و گاز بخش مهمی از اقتصاد امارات متحده عربی است، زیرا سهم قابل توجهی در تولید ناخالص داخلی، صادرات و درآمدهای دولت این کشور دارد. بخش نفت و گاز بیشترین سهم از تولید ناخالص داخلی واقعی امارات را در سال به خود اختصاص داده است. بخش نفت و گاز حدود ۸۰ درصد از کل درآمد صادراتی امارات را در سال ۲۰۱۹ ایجاد کرد. امارات متحده عربی در آن سال هشتمین صادرکننده بزرگ نفت در جهان با ارزش کل ۶۶.۲ میلیارد دلار آمریکا بود. بخش نفت و گاز حدود ۶۰ درصد از درآمدهای بودجه فدرال امارات را در سال ۲۰۱۹ تأمین کرد. دولت امارات برای تأمین مالی هزینه های عمومی خود، به ویژه در زیرساخت ها، آموزش، بهداشت و رفاه اجتماعی، به شدت به درآمدهای نفتی متکی است.

امارات دارای هفتمین ذخایر اثبات شده نفت و هفتمین ذخایر بزرگ گاز طبیعی در جهان است. ذخایر ثابت شده نفت امارات ۹۷.۸ میلیارد بشکه تخمین زده می شود که حدود ۵.۹ درصد از کل جهان را تشکیل می دهد. ذخایر قطعی گاز طبیعی امارات ۶.۱ تریلیون متر مکعب تخمین زده می شود که حدود ۳.۳ درصد از کل جهان را تشکیل می دهد. امارات همچنین یکی از صادرکنندگان پیشرو نفت خام و فرآورده های نفتی در جهان است. امارات متحده عربی همچنین دارای صنعت پالایش و پتروشیمی به خوبی توسعه یافته است، با چهار پالایشگاه و چندین مجتمع پتروشیمی که محصولات مختلفی مانند بنزین، گازوئیل، سوخت جت، روان کننده ها، پلاستیک ها و کودها را تولید می کند. ظرفیت پالایش امارات حدود ۱.۱ میلیون بشکه در روز است که حدود ۱.۲ درصد از کل تولید جهان را تشکیل می دهد. تولید پتروشیمی امارات حدود ۱۶.۵ میلیون تن در سال است که حدود ۱.۸ درصد از کل تولید جهان را تشکیل می دهد. به طور دقیق ، طبق گزارش اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده آمریکا، تولید روزانه نفت امارات در روز ۳ میلیون و ۱۶۸ هزار بشکه است. این رقم در مقایسه با سال ۲۰۲۲ حدود ۲ درصد افزایش یافته است. سهم ابوظبی، بزرگترین امارت امارات، در تولید نفت این کشور ۹۴ درصد است. دبی حدود ۴ درصد و شارجه و سایر امیرنشین ها ۱ درصد دیگر را تشکیل می دهند. امارات متحده عربی یکی از اعضای اوپک است و تولید نفت خود را با سایر اعضای این سازمان تنظیم می کند.^{۱۶}

به رغم گسترش ابعاد همکاری های چین و امارات، هم چنان نفت و گاز نقش بسیار پررنگی در روابط دو کشور دارند. به نحوی که واردات نفت خام چین از امارات متحده عربی در سال ۲۰۲۲ به بیش از ۱۱ میلیارد دلار رسید و این میزان در گاز طبیعی حدود ۳ میلیارد دلار برآورد می شود. برنامه ریزی های بلندمدت اماراتی ها از یک سو، و ابتکار کمربند و جاده چینی ها در کنار نیاز روزافزون پکن به انرژی سبب گشته تا چین علاوه بر خرید نفت خام و گاز طبیعی از امارات، در پروژه های مهم این کشور نیز مشارکت داشته باشد.^{۱۷}

۱۶. خبرگزاری UAE فارسی : بررسی جزئیاتی از صنعت نفت و گاز امارات متحده عربی - مهر ۱۴۰۲ (اکتبر ۲۰۲۳)

<https://dfreight.org/blog/major-uae-ports-a-comprehensive-guide>

۱۷. پایگاه خبری the first group: توافق نفتی بین امارات و چین حاصل شد

<https://www.thefirstgroup.com/en/news/oil-deal-reached-between-uae-and-china/>

نفت و گاز

• نیروگاه زغال سنگ Hassyan: نیروگاه زغال سنگ Hassyan یک نیروگاه ۲٫۴ گیگاواتی (USC) در حال ساخت در Saih Shuaib دبی است. این اولین پروژه انرژی زغال سنگ در منطقه شورای همکاری خلیج فارس (GCC) است. پروژه ۳٫۴ میلیارد دلاری تولید کننده برق مستقل (IPP) در نوامبر ۲۰۱۶ آغاز شد. این پروژه با چهار واحد نیروگاه زغال سنگ ۶۰۰ مگاواتی در فاز اول در حال توسعه است. انتظار می رود این چهار واحد به ترتیب در سال های ۲۰۲۰، ۲۰۲۱، ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ به بهره برداری برسند. این نیروگاه تحت مالکیت و بهره برداری شرکت انرژی Hassyan، یک سرمایه گذاری مشترک بین اداره برق و آب دبی (DEWA، ۵۱٪) و کنسرسیوم ACWA Power، Harbin Electric، و صندوق جاده ابریشم (به طور مشترک ۴۹٪) خواهد بود. ACWA Power مستقر در عربستان سعودی ۲۶٫۹۵ درصد از سهام این پروژه را در اختیار دارد، در حالی که صندوق برق هاربین و جاده ابریشم چین به ترتیب ۱۴٫۷ درصد و ۷٫۳۵ درصد از سهام این پروژه را در اختیار دارند. پروژه برق زغال سنگ Hassyan در راستای استراتژی انرژی پاک امارات متحده عربی ۲۰۵۰ است تا ترکیب انرژی خود را متنوع کند، تا شامل ۴۴ درصد تولید انرژی تجدیدپذیر، ۳۸ درصد تولید برق گازی، ۱۲ درصد تولید برق زغال سنگ و ۶ درصد ظرفیت تولید انرژی هسته ای تا سال ۲۰۵۰ باشد. انتظار می رود این نیروگاه ۲٫۴ گیگاواتی برق کافی برای تامین برق حدود ۲۵۰۰۰۰ خانوار تولید کند و ظرفیت شبکه فعلی دبی را تا ۲۵ درصد افزایش دهد. تامین کنندگان مالی پروژه ۳٫۴ میلیارد دلاری انرژی زغال سنگ شامل بانک صنعتی و تجاری چین (ICBC)، بانک چین، بانک کشاورزی چین (ABC)، بانک ساختمانی چین (CCB)، صندوق جاده ابریشم، بانک اول خلیج فارس، بانک ملی اتحادیه و بانک استاندارد چارترد.^{۱۸}

پارک خورشیدی محمد بن راشد آل مکتوم بزرگترین پارک خورشیدی تک سیتی در جهان بر اساس مدل تولیدکننده برق مستقل (IPP) است. ظرفیت تولید برنامه ریزی شده ۵۰۰۰ مگاوات تا سال ۲۰۳۰ با سرمایه گذاری کل ۵۰ میلیارد درهم است. پس از تکمیل، سالانه بیش از ۶٫۵ میلیون تن در انتشار کربن صرفه جویی می شود. این نیروگاه توسط اداره برق و آب دبی (DEWA) اجرا شد. فاز اول این پروژه در ۲۲ اکتبر ۲۰۱۳ به بهره برداری رسید. در پایان سال ۲۰۲۰، مجتمع PV خورشیدی به ظرفیت تولید ۱٫۰۱۳ گیگاوات با هدف رسیدن به ۵ گیگاوات تا سال ۲۰۳۰ رسید. فاز چهارم (۷۰۰ مگاوات CSP + ۲۵۰ مگاوات PV معروف به نور انرژی ۱) و فاز پنجم (۹۰۰ مگاوات PV) در حال ساخت است. ACWA Power انتصاب شانگهای الکتریک چینی را به عنوان پیمانکار مهندسی، تدارکات و ساخت (EPC) برای فاز پنجم پارک خورشیدی محمد بن راشد، اعلام کرده است. و کنسرسیوم به رهبری ACWA Power. هزینه پروژه ۳٫۸۶ میلیارد دلاری را تأمین می کند.^{۱۹}

۱۸. پایگاه خبری NS ENERGY: نیروگاه زغال سنگ Hassyan

<https://www.nsenenergybusiness.com/projects/hassyan-coal-fired-power-plant-dubai/#>

۱۹. سایت نیروگاه

<https://www.mbrsic.ae/en/about/mohammed-bin-rashid-al-maktoum-solar-park/>

هسته‌ای

امارات متحده عربی (امارات متحده عربی) در سال ۲۰۲۳ سه یادداشت تفاهم MOU با سازمان های انرژی هسته ای چین برای تقویت همکاری امضا کرده است. شرکت انرژی هسته ای امارات ENEC اعلام کرد که این تفاهم نامه ها با موسسه تحقیقات عملیات انرژی هسته ای، شرکت ملی هسته ای چین در خارج از کشور و شرکت صنعت انرژی هسته ای چین امضا شده است.^{۲۰} ENEC مسئول توسعه نیروگاه هسته ای براکه NPP، اولین نیروگاه عملیاتی انرژی هسته ای جهان عرب است که توسط کره جنوبی ساخته شده است. NPP تا ۵۶۰۰ مگاوات برق پایه تولید خواهد کرد که هر چهار واحد APR1400 تکمیل شود. با انعقاد قرارداد جدید این شرکت با چین، بهره‌برداری از این نیروگاه به آنان واگذار شده است.^{۲۱}

کمربند و جاده

از زمان راه اندازی ابتکار کمربند و جاده ، امارات متحده عربی در حال افزایش پتانسیل توسعه ، موقعیت استراتژیک و نقش اقتصادی پیشگام در منطقه است تا یک شرکت کننده فعال در آن باشد. این ابتکار یک فرصت مطلوب برای پیشبرد برنامه های توسعه و سرمایه گذاری کشور به صورت منطقه ای و بین المللی در نظر گرفته می شود ، به ویژه که این ابتکار بر نقش مهم امارات در تجارت بین المللی متمرکز است و مطابق با اهداف صد ساله امارات است. توافق نامه های مشارکت اقتصادی که امارات متحده عربی به عنوان بخشی از این ابتکار عمل کرده است ، ستون اساسی تجارت غیر نفتی امارات متحده عربی است ، زیرا تقریباً ۳۰ درصد از تجارت غیر نفتی امارات را کمک می کند. امارات متحده عربی دارای توانایی های لجستیکی پیشرفته با فرودگاه های پیشرفته و بنادر بین المللی خود است که هم اکنون به عنوان بزرگترین دست سازهای کانتینر در منطقه خاورمیانه طبقه بندی شده اند ، به همراه قابلیت های آن در حمل و نقل مقادیر زیادی از کالاها ، که می توان از آنها استفاده کرد برای ادغام مسیرهای زمینی با خطوط کشتیرانی در طرح کمربند و جاده چین. با توجه به این مزیت رقابتی امارات متحده عربی ، ابتکار عمل کمربند و جاده باعث افزایش ظرفیت و موقعیت خود به عنوان یک مرکز جهانی برای تجارت و خدمات تدارکات کالا می شود و موقعیت خود را به عنوان یک نقطه استراتژیک تماس بین آسیا ، اروپا و آفریقا تقویت می کند. این طرح با چشم انداز "سالانه ۲۰۷۱ امارات متحده عربی" که توسط کابینه امارات در سال ۲۰۱۷ برای پیشبرد آموزش، اقتصاد، توسعه دولت و انسجام جامعه راه اندازی شد، و "القای سیستم ارزش های اخلاقی اماراتی در نسل های آینده" مرتبط است.

^{۲۰} . پایگاه ENEC: Saudi Gulf Project امارات متحده عربی و شرکت ملی هسته ای چین تفاهم نامه هایی را برای بررسی همکاری بالقوه امضا کردند - آذر ۱۴۰۲ (دسامبر ۲۰۲۳)
<https://www.saudigulfprojects.com/12/2023/uaes-enec-china-national-nuclear-corporation-sign-mous-to-explore-potential-collaboration/>

^{۲۱} . پایگاه خبری Nuclear Engineering International: امارات با چین قرارداد همکاری در زمینه انرژی هسته ای امضا می کند - فروردین ۱۴۰۲ (می ۲۰۲۳)
<https://www.neimagazine.com/news/newsuae-signs-nuclear-energy-cooperation-agreements-with-china-10831910>

انتظار می رود منطقه خلیج فارس که از نظر جغرافیایی در تقاطع اروپا و آسیا قرار دارد، نقشی حیاتی در طرح کمربند و جاده (BRI) ایفا کند. از میان کشورهای BRI واقع در خلیج فارس، امارات متحده عربی آماده است تا یک رهبر باشد و خود را به عنوان قطب تجاری خاورمیانه و دروازه آفریقا تثبیت کند. علیرغم رشد رقابتی در منطقه خلیج فارس، امارات متحده عربی در کشورهای همسایه خود پیش قدم است و به نظر می رسد که بر تامین این مزیت به عنوان بخشی از BRI متمرکز شده است. امارات متحده عربی بیش از هر کشور دیگری در خلیج فارس از فرصت های واردات، صادرات و صادرات مجدد سرمایه گذاری کرده است. سرمایه گذاری های قابل توجه در زیرساخت های آن باعث شده است که امارات متحده عربی شلوغ ترین بنادر و فرودگاه های منطقه و همچنین تاسیس ترین و متنوع ترین مناطق آزاد را داشته باشد. فرودگاه DXB دبی نه تنها از سال ۲۰۱۴ که از هیترو پیشی گرفت، شلوغ ترین فرودگاه منطقه بوده است، بلکه از نظر تعداد مسافران بین المللی نیز شلوغ ترین فرودگاه جهان بوده است. همراه با فرودگاه DXB، فرودگاه آل مکتوم وجود دارد که بر پروازهای باری به دبی (از جمله باربری خطوط هوایی چین و باربری آسمان امارات) تمرکز دارد و فرودگاه ابوظبی که پایگاه اصلی شرکت هواپیمایی اتحاد است. با وجود تعداد هواپیماهایی که روزانه امارات متحده عربی را به سایر نقاط جهان متصل می کند، ۷۸٫۱ درصد از واردات امارات، ۹۲٫۷ درصد از صادرات و ۸۶ درصد از صادرات مجدد آن از طریق دریا انجام می شود. در حال حاضر، بندر جبل علی دوازدهمین بندر پرتردد کانتینری در جهان است (از نظر ترافیک کانتینری) که بیش از ۱۳٫۵ میلیون TEU در سال ۲۰۲۰ جابجا می کند. در حالی که این میزان نسبت به سال ۲۰۱۹ به میزان ۶۱۱۰۰۰ TEU کاهش یافته است، بندر جبل علی چهارمین بندر است. شلوغ ترین بندر خارج از چین (از جمله هنگ کنگ) و با حاشیه قابل توجهی شلوغ ترین بندر منطقه خلیج فارس است. دومین و سومین بندر شلوغ خلیج فارس هر دو با امارات مرزهای زمینی مشترک دارند، بندر جدّه در عربستان سعودی با ۴٫۶ میلیون TEU در سال (در سال ۲۰۱۹) در جایگاه دوم و بندر صلاله در عمان با ۴ میلیون TEU در هر سال قرار دارند. سال (۲۰۱۹)، هر دو کمتر از یک سوم TEU ها را در مقایسه با بندر جبل علی جابجا می کنند. علاوه بر بندر جبل علی، بندر خلیفه در ابوظبی یکی از بزرگترین بندرهای اعماق آب در جهان است. این بندر عملیاتی است، اگرچه شش مرحله ساخت و ساز برنامه ریزی شده آن تا سال ۲۰۳۰ تکمیل می شود. بخشی از بندر شامل ترمینال ابوظبی بندر کشتیرانی COSCO چین ("CSP") است. ترمینال CSP مساحتی معادل ۲۷۵۰۰۰ متر مربع را پوشش می دهد و مرکز منطقه ای CSP از شبکه ۳۶ پورت آن در سراسر جهان است. ترمینال CSP دارای ظرفیت طراحی ۲٫۵ میلیون TEU در سال و توانایی جابجایی کشتی های بزرگ با ظرفیت بیش از ۲۰۰۰۰ TEU است. بندر خلیفه بخشی از منطقه صنعتی خلیفه بزرگتر ابوظبی ("KIZAD") است، منطقه ای که به امارات دبی و ابوظبی خدمت می کند و در جزیره ای احیا شده با مساحت بیش از ۴۰۰ کیلومتر مربع تا دریا امتداد دارد. به این ترتیب، در حالی که امارات متحده عربی جهان را از طریق هوا به هم متصل می کند، زیرساخت های جابجایی کالا از طریق بنادر دریایی، همراه با مناطق آزاد صنعتی و تجاری، پایه محکمی را فراهم می کند که بر اساس آن، امارات متحده عربی به دنبال گسترش نقش خود در تجارت بین المللی و بین المللی خواهد بود. تجارت کنید و یکی از اعضای کلیدی BRI باشید. با حمایت از زیرساخت فیزیکی تجارت، مشارکت امارات متحده عربی در BRI احتمالاً فراتر از جابجایی کالا خواهد بود.

این کشور دارای تعدادی علایق مشترک با چین در زمینه های آموزش، علم، فناوری، فرهنگ، گردشگری، فضا و هوش مصنوعی است. امارات متحده عربی در خط مقدم چنین تلاش هایی قرار دارد و امارات ابوظبی و دبئی یک مرکز منطقه ای برای تجارت فین تک هستند. انتظار می رود این نقش در حالی گسترش یابد که امارات متحده عربی به دنبال بهره مندی از جنبه های دیجیتال BRI و روابط نزدیک تر آن با چین است. به طور کلی، امارات متحده عربی از نظر BRI رهبر منطقه است - هم از نظر حمل و نقل فیزیکی کالا و هم در جبهه دیجیتال و فناوری. در نتیجه، بیش از ۴۰۰۰ تجارت چینی در حال حاضر در امارات متحده عربی برای تقویت پلت فرم مهمی که امارات از طریق آن دروازه ای به بازارهای نوظهور گسترده کل منطقه خلیج فارس را فراهم می کند.

پروژه های شناخته شده یا مورد انتظار BRI

- یکی از پروژه های اصلی اولیه اعلام شده در پی پیوستن امارات متحده عربی به BRI، بازار معامله کران دبئی است. این بازار روبروی محل نمایشگاه دبئی ۲۰۲۰ واقع شده است. فاز ۱ (بازار Yiwu) در ۲۸ ژوئن ۲۰۲۲ افتتاح شد. کل بازار به مساحت تقریبی ۸۰۰۰۰ متر مربع برنامه ریزی شده است و بخشی از منطقه آزاد جبل علی ("JAFZA") را تشکیل می دهد. به این ترتیب، بازار از مزایای محیط نظارتی JAFZA برخوردار خواهد بود که مالکیت ۱۰۰٪ خارجی را مجاز می کند و از مزایای مناطق آزاد مختلف برای صادرات مجدد کالاها برخوردار خواهد بود.
- در سال ۲۰۱۹، اعلام شد که اپراتور بندر دبئی DP World وارد یک مشارکت سرمایه گذاری مشترک ۳۰/۷۰ با گروه کالای شهر ژجیانگ چین ("گروه CCC") برای توسعه فاز اول این پروژه شده است. این مرحله ساخت «بازار Yiwu» است، مدلی مبتنی بر شهر کالاهای چینی Yiwu گروه CCC. سرمایه گذاری چین در این پروژه ۲٫۴ میلیارد دلار برآورد شده است. بازار Yiwu امارات متحده عربی بیش از ۲۰۰۰۰ متر مربع وسعت خواهد داشت و پس از تکمیل انتظار می رود بیش از ۱۶۰۰ نمایشگاه و ۳۲۴ انبار اوراق قرضه داشته باشد. هدف آن فراهم کردن دسترسی تجار و مشاغل از سراسر جهان به تخفیف های عمده فروشی با حداقل هزینه های زنجیره تامین است و به وضوح نقشی کلیدی در مشارکت امارات متحده عربی و همسویی با اهداف BRI ایفا می کند.
- DP World، یک گروه لجستیک مستقر در دبئی، همچنین قراردادی با چین برای یک پروژه یک میلیارد دلاری در دبئی برای واردات، پردازش، بسته بندی و صادرات محصولات کشاورزی، دریایی و دامی امضا کرد که به عنوان "سبد سبزیجات" شناخته می شود. همزمان با اعلام بازار، دو کشور قراردادی برای سرمایه گذاری یک میلیارد دلاری دیگر برای پروژه «سبد سبزیجات» امضا کردند. این تسهیلات امکان واردات انبوه، فرآوری و صادرات مجدد محصولات کشاورزی، دریایی و دامی را فراهم می کند، پروژه ای که موقعیت ایده آلی برای تقویت و سرمایه گذاری بر BRI دارد. جزئیات این پروژه در حال حاضر کمیاب است.

- علاوه بر این، ساخت منطقه نمایش ظرفیت صنعتی چین و امارات متحده عربی در منطقه صنعتی ابوظبی KIZAD، همراه با شرکت همکاری و سرمایه گذاری خارجی استان جیانگ سو ("JOCIC") وجود دارد. مساحت این پروژه ۲۲۰۰۰ متر مربع است و شامل حدود ۸۰۰۰ متر مربع ساختمان خواهد بود. این پروژه از زمان راه اندازی رسمی آن در سال ۲۰۱۹، سرمایه گذاری بیش از ۲۰ شرکت چینی را به مبلغ تقریبی ۱٫۶ میلیارد دلار جذب کرده است.
- امارات ۱۰ میلیارد دلار به صندوق سرمایه گذاری مشترک چین و امارات برای حمایت از پروژه های ابتکاری در شرق آفریقا تزریق کرده است و در سال ۲۰۱۸ ۱۳ یادداشت تفاهم با چین برای سرمایه گذاری در زمینه های مختلف در داخل امارات امضا کرده است.
- در سال ۲۰۲۰ قرارداد ۳۵ ساله مشارکت میان شرکت چینی cosco shipping و منطقه صنعتی ابوظبی kizad به ارزش ۷۳۸ میلیون دلار، و با هدف دو برابر شدن ظرفیت حمل و نقل کانتینری امضا شد. این قرارداد به Cosco اجازه می دهد تا یک ترمینال کانتینری جدید در بندر خلیفه برای پشتیبانی از جریان های تجاری مورد انتظار از پروژه زیرساختی ۶۰ کشور چین، راه اندازی و توسعه دهد.^{۲۲}
- در ماه سپتامبر سال گذشته، شرکت CRRC Zhuzhou Locomotive Co., Ltd، یکی از شرکت های تابعه CRRC Group، با موفقیت دو قطار حمل و نقل ریلی خودران (ART) را به امارات متحده عربی تحویل داد که از گوانگژو، استان گوانگدونگ چین جنوبی قبل از رسیدن به مقصد نهایی خود حرکت کردند. طبق گزارش شین هوا، این اولین دسته از قطارهای ART CRRC بود که به کاربران خارج از کشور تحویل داده شد.^{۲۳}
- شرکت ملی نفت ابوظبی ۸ درصد از سهام این سرمایه گذاری خشکی را به شرکت ملی نفت چین cnpc مستقر اعطا کرد. ارزش این قرارداد ۱٫۷ میلیارد دلار است. CNPC به بریتیش پترولیوم بریتانیا (۱۰٪)، توتال فرانسه (۱۰٪)، شرکت Inpex ژاپن (۵٪) و GS Energy کره جنوبی (۳٪) به عنوان شرکت کنندگان در امتیاز خشکی و سهامداران ADCO می پیوندند.^{۲۴}

^{۲۲} بنادر ابوظبی امروز از امضای قرارداد امتیاز ترمینال کانتینری با COSCO SHIPPING Ports Limited خبر داد.

<https://www.adports.ae/abu-dhabi-ports-announces-concession-agreement-with-cosco-shipping-ports-limited/>

^{۲۳} گلوبال تایمز: چین و امارات شاهد دستاوردهای مثمر ثمر تحت رهبری BRI هستند - مهر ۱۴۰۱ (اکتبر ۲۰۲۲)

<https://www.globaltimes.cn/page/1277104/202210.shtml>

^{۲۴} سایت ADNOC: ADNOC به شرکت ملی نفت چین ۸ درصد از سهام امتیاز خشکی ADCO را اهدا کرد. - بهمن ۱۳۹۵ (فوریه ۲۰۱۷)

<https://www.adnoc.ae/en/news-and-media/press-releases/2017/adnoc-awards-china-national-petroleum-corporation-stake-in-adco-onshore-concession>

- شرکت مهندسی ساخت و ساز ایالتی چین (CSCEC) اکنون یک پر دیگر به کلاه خود اضافه کرده است زیرا قرارداد عظیم ۴٫۶ میلیارد درهم (۱٫۲ میلیارد دلار) را با توسعه دهنده امارات متحده عربی Wasl برای ساخت پروژه جزیره در دبی تضمین کرده است. بر اساس گزارش MEED Projects، این توافقنامه به عنوان مهم ترین قرارداد ساخت و ساز از سال ۲۰۱۷ ظاهر می شود. شرکت مهندسی ساخت و ساز دولتی چین (CSCEC) مستقر در پکن، کار حفاری را برای یک پروژه ترکیبی در توسعه شهر موتور Union Properties در دبی آغاز کرده است. پروژه زاویا در اطراف یک میدان شهر ساخته خواهد شد و مساحت کلی آن در حدود ۳۷۰۰۰ متر مربع شامل حدود ۵۰۰۰ متر مربع فضای خرده فروشی خواهد بود. ۴۰۰ اقامتگاه شامل استودیو و آپارتمان های یک و دو خوابه وجود خواهد داشت. زاویا آغاز فاز اول طرح جامع جدید برای موتور سیتی است. در سپتامبر سال گذشته Union Properties و CSCEC یک یادداشت تفاهم (MoU) برای ساخت ۸ میلیارد درهم (۲٫۲ میلیارد دلار) توسعه امضا کردند.^{۳۵}
- گروه امید شرق چین در حال ارزیابی برنامه هایی برای سرمایه گذاری ۱۰ میلیارد دلاری در یک منطقه صنعتی در امارات متحده عربی است و به دیگر شرکت های چینی ملحق می شود و به دنبال بخشی از ابتکار کمربند و جاده چین است. کیزاد روز یکشنبه در بیانیه ای اعلام کرد که غول تولیدی East Hope مستقر در شانگهای با منطقه صنعتی خلیفه ابوظبی (کیزاد) برای توسعه صنایع طی ۱۵ سال در یک طرح سه فازی همکاری می کند. تاسیسات آلومینا در فاز اول برنامه ریزی شده است و مرکز تحقیقات گل سرخ و پروژه بازیافت بخشی از فاز دو خواهد بود. فاز نهایی تسهیلات بزرگ بالادستی و پایین دستی را برای فرآوری فلزات غیرآهنی به ارمغان خواهد آورد. یونگ شینگ لیو، رئیس East Hope در بیانیه ای گفت: «این پروژه به پروژه معیاری در امتداد ابتکار کمربند و جاده بین امارات و چین تبدیل خواهد شد.»^{۳۶}
- Emaar قرارداد را با فرودگاه بین المللی Daxing پکن امضا کرده است و این پروژه که پیش بینی می شود ۱۰ سال طول بکشد، شامل امکانات مسکونی و تفریحی است. ارزش این پروژه شامل پنج کیلومتر مربع زمین در فرودگاه ۱۱ میلیارد دلار است. فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن قرار است در ماه سپتامبر افتتاح شود و تا سال ۲۰۲۵ سالانه ۷۲ میلیون مسافر را جابه جا کند. این توافقنامه در جریان سفر دولتی شیخ محمد بن زاید ولیعهد امارات به چین امضا شد.^{۳۷}

۳۵. <https://meconstructionnews.com/28548/cscec-begins-excavation-work-on-huge-motor-city-development#:~:text=CSCEC%20begins%20excavation%20work%20on%20huge%20Motor%20City%20development,-By%20Gavin%20Davids&text=The%20development%20will%20also%20include,courts%20for%20squash%20and%20basketball>

۳۶. خبرگزاری the cradle : امارات قرارداد ۱۵ ساله تامین گاز طبیعی با چین امضا کرد - آذر ۱۴۰۲ (دسامبر ۲۰۲۳)

<https://thecradle.co/articles-id/16031>

۳۷. عرب نیوز: bln project 11\$ Beijing's new mega airport enlists Dubai's Emaar for (جولای ۲۰۱۹)

<https://www.arabnews.com/node/1529176/amp>

- شرکت ملی نفت چین اعلام کرد که شرکت سرمایه گذاری بین المللی نفت ابوظبی با دو واحد مهندسی و ساخت خط لوله CNPC، دفتر خط لوله نفت چین و شرکت مهندسی و ساخت و ساز نفت چین، قراردادی را برای ساخت مشترک ۳۶۰ کیلومتری ۴۸ اینچی منعقد کرده است. خط لوله نفت در امارات این خط لوله از میدان نفتی حبشان ابوظبی تا پایانه صادراتی در فجیره امتداد خواهد داشت. تاریخ شروع و تکمیل مشخص نشده است. این خط ۵٫۱ میلیون بشکه در روز نفت خام را حمل خواهد کرد که حدود ۵۵ درصد از تولید امارات است. یک سوم نفت خام به یک پالایشگاه برنامه ریزی شده ۵ میلیارد دلاری در فجیره منتقل می شود، در حالی که مابقی به پایانه صادرات و عبور از تنگه هرمز منتقل می شود.^{۳۸}
- بانک مرکزی امارات متحده عربی و بانک خلق چین قرارداد تمدید سوآپ ارز را در پایان سال ۲۰۲۳ امضا کرده و بر سر ارتقای فنی و تقویت روابط دوجانبه در زمینه های مالی توافق کردند. تمدید این قرارداد درحالی صورت گرفت که ارزش آن حدود ۱۸ میلیارد درهم (۳۵ میلیارد یوان) برآورد می شود. و هدف آن پنج سال آینده ارتقای همکاری های مالی و تجاری بین امارات و چین از طریق تسهیل درتأمین نقدینگی به ارز محلی به بازارهای مالی برای تسویه تراکنش های مالی و تجاری فرامرزی به شیوه ای موثرتر و کارآمدتر است.^{۳۹}

روابط نظامی

حضور نظامی چین در امارات

چین در ادامه رویکرد مشهور خود در زمینه گسترش حضور نظامی یعنی راهبرد اول غیرنظامی سپس نظامی، بر گسترش حضور نظامی خود در محدوده تنگه هرمز توجه ویژه ای کرده است. چرا که بخش عمده ای از انرژی موردنیاز آنان از این تنگه استراتژیک عبور می کند. همان طور که پیش تر گفته شد، تأسیسات مهمی توسط چینی ها در بنادر اماراتی به خصوص بندر خلیفه تأسیس شد و حتی از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲، شرکت مهندسی و ساخت و ساز نفت چین بود که خط لوله نفت حبشان-فجیره، با امتداد ۳۸۰ کیلومتر از داخل امارات تا بندر فجیره را ساخت تا بتواند هرمز را دور بزند. پکن با تلاش برای گسترش این خط لوله به عربستان، اهمیت تأمین امنیت انرژی خود را به طور جدی نشان داده است. از سال ۲۰۲۰ ارتش آزادی بخش چین به صورت علنی در بنادر اماراتی به ویژه بندر خلیفه حضور پیدا کرد. شواهد تحرکات چین برای دائمی کردن حضور نظامی در امارات سبب شد تا آژانس های اطلاعاتی آمریکا چین را متهم به ساخت پایگاه نظامی در بندر خلیفه بکنند.^{۴۰}

۳۸. مجله نفت و گاز: ابوظبی قرارداد خط لوله را به واحدهای CNPC واگذار می کند

<https://www.ogj.com/general-interest/companies/article/17286710/abu-dhabi-awards-pipeline-contract-to-cnpc-units>

۳۹. موسسه حقوقی بین المللی چارلز راسل: اطلاعات اساسی ابتکار کمربند و جاده ۲۰۲۲ (امارات متحده عربی)

<https://www.charlesrussellspeechlys.com/en/insights/expert-insights/construction-engineering-and-projects/2022/cdr-essential-intelligence-the-belt-and-road-initiative-2022/>

۴۰. مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی CSIS: تنگنهای وخیم: تلاش چین برای تأمین منافع انرژی خود در خاورمیانه - بهمن ۱۴۰۱ (فوریه ۲۰۲۳)

<https://features.csis.org/hiddenreach/china-middle-east-military-facility/>

ابتدا به نظر می‌رسید که این فعالیت‌ها با تهدیدات واشنگتن و فشار بر امارات متوقف شده است، اما شواهد جدید گویای شروع مجدد ساخت تأسیسات نظامی توسط چینی‌ها در امارات است. تأسیسات نظامی در امارات در کنار پایگاه نظامی جیبوتی و با کمک قانون حمل‌ونقل دفاع ملی چین (که هموارکننده حضور نظامی چین در سایر کشورهاست) می‌تواند نقش پکن را در امنیت منطقه پررنگ‌تر از قبل کند. چین در نظر دارد تا سال ۲۰۳۰ حداقل پنج پایگاه و ده سایت پشتیبانی لجستیکی نظامی در مناطق مختلف جهان تأسیس کند. این ابتکار پروژه ۱۴۱ نام‌گذاری شده است.^{۳۱}

رزمایش مشترک در سین‌کیانگ

در آگوست سال ۲۰۲۳ اولین رزمایش مشترک بین چین و امارات متحده عربی در منطقه سین‌کیانگ چین برگزار شد. تحلیلگران این رزمایش را پیغامی از سوی هردو کشور به ایالات متحده ارزیابی کردند. هم‌چنین محل برگزاری رزمایش یعنی سین‌کیانگ که همواره محل اعتراض‌ها به چین در برخورد با مسلمانان بودخ نیز نکته قابل توجهی است. چرا که رزمایش مشترک با یک کشور مسلمان در این منطقه، به نوعی مهر تأییدی بر عملکرد چین در سین‌کیانگ از سوی آن کشور قلمداد می‌شود. تنها چهار روز پس از این رزمایش جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید به ابوظبی رفت تا نگرانی‌های واشنگتن را از این اقدام بیان کند.

خریدهای نظامی امارات از چین

- در سال ۲۰۲۲ امارات اعلام کرد که ۱۲ فروند جنگنده L۱۵ را از چین خریداری کرده و احتمالاً به زودی ۳۶ فروند دیگر از این جنگنده را خریداری خواهد کرد.
- پهپادهای چینی وینگ لونگ (WING LOONG) امارات متحده عربی از سال ۲۰۱۱ در خدمت است و موشک‌ها و بمب‌های هوا به زمین ارائه شده توسط چین را حمل می‌کند. در فوریه ۲۰۱۷، شرکت دولتی صنعت هوانوردی چین (AVIC) اعلام کرد که اولین و بزرگترین سفارش خرید خارجی خود را برای Wing Loong II توسط یک خریدار نامشخص به دست آورده است. هفته نامه دفاع جین در در اکتبر ۲۰۱۷ فاش کرد که طبق تصاویر ماهواره ای گرفته شده در پایگاه هوایی دورافتاده قصه‌ویره در نزدیکی مرز امارات با عمان و عربستان سعودی، سه هواپیمای بدون سرنشین منطبق بر ابعاد Wing Loong II در اکتبر ۲۰۱۷ مشاهده شدند.

۳۱. مقاله واشنگتن پست: براساس اطلاعات فاش شده، ساخت و ساز در سایت نظامی مشکوک چین در امارات از سر گرفته شد - ۷ اردیبهشت ۱۴۰۲ (۲۱ آوریل ۲۰۲۳)

<https://www.washingtonpost.com/national-security/26/04/2023/chinese-military-base-uae/>

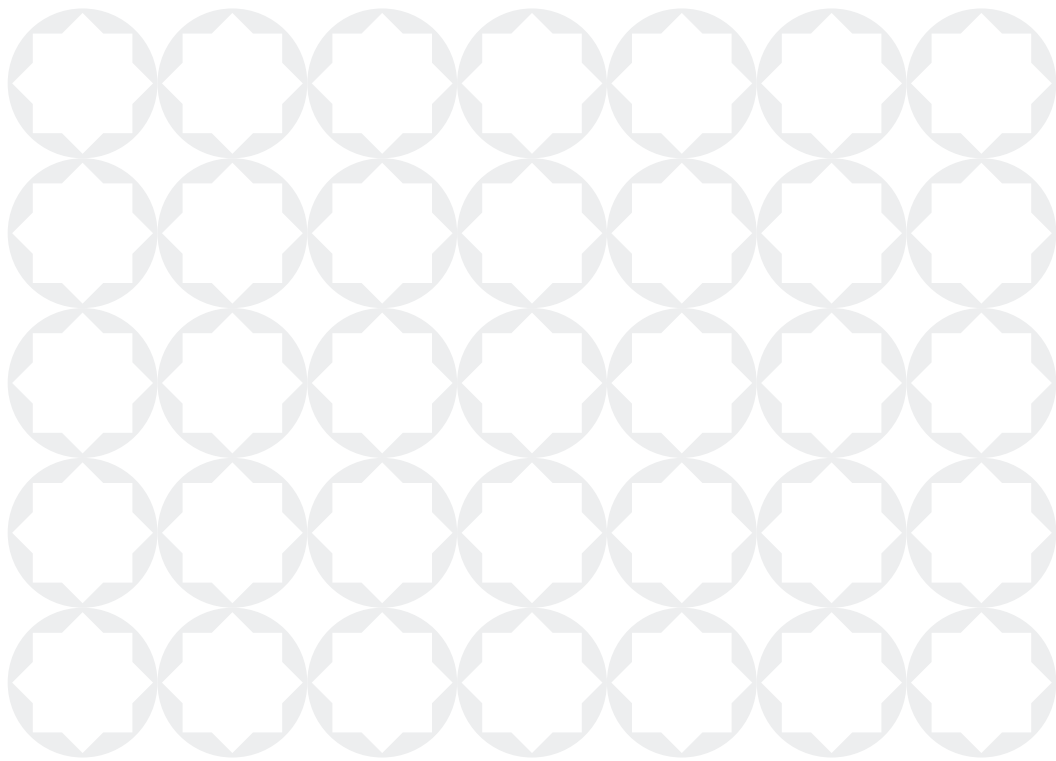

اولویت‌های چین و امارات نسبت به یکدیگر

اولویت‌های امارات نسبت به چین

- ارتقای جایگاه خود در معادلات جهانی و منطقه‌ای: حرکت‌های ژئوپلیتیکی جدید امارات متحده عربی یعنی تداوم حمایت از جدایی‌طلبان در جنوب یمن درعین بهبود روابط با ایران، کمک به روسیه در شرایط بحرانی جنگ اوکراین و تلاش بر تسط هر چه بیشتر بنادر منطقه برای ادغام با شبکه BRI را می‌توان با ارتباط رو به رشد با چین تفسیر کرد. ابوظبی از فرصت تاریخی ارائه شده برای ارتقای جایگاه اقتصادی و سیاسی خود در یک منطقه ناآرام استفاده کرده است. نگرانی‌های امنیتی نیز دیگر انگیزه نزدیکی به چین است. امارات که همواره نگرانی‌های زیادی برای بقا و حفظ امنیت خود به‌ویژه درمقابل ایران دارد، پس از عدم حاصل شدن نتیجه مناسب توسط آمریکایی‌ها و البته لغو قراردادهای تسلیحاتی راهبردی آنان با واشنگتن، به گزینه‌های جایگزین ازجمله چین روی می‌آورند. ارتقای سطح روابط امارات با چین را می‌توان در ادامه سیاست‌های این کشور پس از بحران اوکراین و پس از بهبود روابط با ایران ارزیابی کرد. چرا که به نظر می‌رسد آنان خود را برای نظم پساآمریکایی آماده می‌کنند. یا اگر از زاویه دیگر به ماجرا نگاه کنیم، تحرکات اخیر اماراتی‌ها که غالباً خلاف میل ایالات متحده است را می‌توان اقداماتی به جهت جلب توجه و کسب امتیازات بیشتر از آمریکا قلمداد کرد. اما با فرض صحت هرکدام از دلایل فوق، نکته‌ای که قطعیت دارد نگرانی امارات برای تضمین امنیت و بقای خود، و انگیزه‌های آنان برای ارتقای جایگاه‌شان در معادلات جهانی و منطقه‌ای است که رفتارهای این کشور را شکل می‌دهد. گواه این امر روابط قوی امارات با هند است که رقیب جدی چین محسوب می‌شود، و این امر به آن معناست که اماراتی‌ها اهدافی بلندپروازانه در سر دارند.
- رشد و تنوع اقتصادی: امارات پس از بحران اوکراین پذیرای منابع هنگفتی از جانب روسیه تحت تحریم بوده است. هم‌چنین جایگاه این کشور به‌عنوان یک هاب ترانزیتی با زیرساخت‌های قوی و موقعیت ژئوپلیتیکی مناسب درکنار منابع انرژی فراوان سبب شده تا سران این امیرنشین آینده درخشانی را برای سرزمین خود ترسیم کنند. ابتکار کمربند و جاده چین یک فرصت بسیار مناسب برای کشوری مانند امارات است تا بتواند به اهداف بزرگ خود در شکوفایی اقتصادی دست یابد.

ISA CENTER
International & Strategic
Analysis Center